

Fire og tredivte Møde.

Onsdag den 4de Marts 1885 Kl. 1½.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Finantsministeren har jeg modtaget Exemplarer af det af ham i Folkethinget fremsatte Forslag til Lov om midlertidig Fredning af Daterskifferierne i Simsfjorden. De modtagne Exemplarer ere omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Finantslov for Finantsaaret 1885—86.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagenfattes under Forhandling.

Fischer: Det Hensyn, der for Diebliffet behersker Situationen, er aabenbart Hensynet til den politiske Strid, som føres iblandt os. Alle Lovforslag, der forelægges Rigsdagen, paavirktes af dette Hensyn, og det Ønske, som væsentlig gjør sig gjældende, og til hvilket der væsentlig tages Hensyn ved alle Sagers Behandling, er dette: Gid det snart maatte komme til en Løsning af denne Strid, gid vi snart maatte faae en Ende paa den politiske Tvist! Derom mindes man ved alle Lovforslags Behandling for Diebliffet, men maatte ikke mægtigere ved noget Lovforslags Behandling end netop ved det Lovforslag, som nu foreligger. Det er en gammel Bekjendth, vi her have for os, man vil forgjæves lede efter et eneste Ord i dette Lovforslag, som kunde kaldes nyt. Overrasselser er der derfor ikke ved dette Forslag, hvad Ind-

holdet angaar. Man finder der, at Udgifterne skulle afholdes foreløbigt, det er „de nødvendige løbende Udgifter“, der skulle afholdes; „de hidtil gjældende Regler“ ere der ogsaa, og at hverken de enkelte Postor eller Hovedkonti maa overskrives mangler heller ikke. Vi have da altsaa alt, hvad vi ere vantede til at finde i saadanne Lovforslag, og man kan jo fra et konservativt Standpunkt sige, at Lovforslaget Intet lader tilbage at ønske. Men det er ogsaa det eneste Synspunkt, fra hvilket dette lader sig sige, thi naar man tager Hensyn til, hvad der foregik her i Landsthinget i Fjor under et lignende Lovforslags Behandling, er man tilbvisse berettiget til at undre sig over, at Lovforslaget nu foreligger i den samme gamle velbekjendte Skikkelse, som vi have set og forhandlet saa ofte. Det maa være aabenbart for Alle, der ere inde i Forholdene, at det ikke er muligt, at Landsthinget vedtager dette Lovforslag, som det nu foreligger, og det maa Alle have vidst, som stemte over dette Forslag, naar de da overhovedet, hvad jeg jo forudsætter, ere nogenlunde inde i, hvad der foregik i Fjor. Den Forklaring af Lovforslagets Udseende ligger derfor nær, at man ogsaa fra anden Side har tænkt sig, at det er ønskeligt, at den politiske Strid snart bringes til Afgjorelse, og at dette Lovforslag derfor netop ser ud, som det ser ud, fordi dets Behandling har været paavirket af dette Ønske. Hvad er der da nu at gjøre fra Landsthingets Standpunkt overfor Forslaget? Min Betragtning er, som ærede Medlemmer ville vide, den, at dette Lovforslag hænger saa nøie sammen med de langvarige Rigsdagsamlinger, hænger saa nøie sammen med den nuværende politiske Situation i det Hele — thi ogsaa den staar i Forhold til de langvarige Rigsdagsamlinger — at det Kette vilde være at stemme imod alle saadanne Lovforslag, naar ikke ganske særlige Omstændigheder maatte være til Stede, og jeg fastholder endnu dette Standpunkt. Jeg anser det for at være det Kette, at man sætter en Stopper for de overordentlig langvarige Rigsdagsamlinger ved at nægte Midlet til at drage dem ud over syv Maaneder. Det er tarveligt, vil man sige, ser Maaneder er allerede for Meget. Ja, det er sandt, men der er dog altid naaet Noget derved, dersom man er i Stand til